KARİKATÜR

KİRAZ MEVSİMİNDE:
Dalları bastı!..

No. 334 CİLT: 13 SENE: 7 FİYATI 10 KURUŞTUR 21 MAYIS 1942

KARİKATÜR

PERŞEMBE GÜNLERİ ÇIKAR SİYASİ

EDEBİ HAFTALIK MİZAH MECMUASI

SAHİBİ: SEDAT SİMAVİ
İDAREHANE: İstanbul, Ankara caddesinde Acımusluk sokağı No. 7
Telğraf: İstanbul: KARİKATÜR
Posta kutusu: İstanbul: 103

ABONE ŞARTLARI:
Türkiye için seneliği 500, altı aylığı 250, üç aylığı 130 kuruştur. Ecnebi memleketler için seneliği 800, altı aylığı 400, üç aylığı 200 kuruştur.

BAHÇELER AÇILIYOR:

— Bak bakalım, bizim numaraya da isabet var mı?..

— Yok yahu, elimdeki piyango listesi değil, gazinonun fiyat listesi!..

BAHÇELER AÇILIYOR:

— Bak bakalım, bizim numaraya da isabet var mı?..

— Yok yahu, elimdeki piyango listesi değil, gazinonun fiyat listesi!..

Büyükhanım — Hey gidi hey, eskiden mantar binlikleri kapardı...
Kızı — Şimdi de öyle anne, dört binliği birden kapıyor!..

HAFTADAN HAFTAYA

DİLENCİLERE DAİR

«Profesörlerimizden biri «Dilencilik» hakkında uzun bir tetkik yapmış ve bir kitap meydana getirmiş. Bu tetkikin birkaç sayfasını müsaadesile sütunlarıma alıyorum.»

Sadakanın hesap ve defteri yoktur. İstatistik meraklıları bir yolunu bulup da bunun da bir defterini çıkarmıya muvaffak olsalardı, şehrimizde bir senede dilenciye verilen para yekûnunun belediyeye verilen vergi yekûnunu çok geçtiğini hayretle görürdük.

Hayretle diyorum ama niçin? Şehirde belediyeye vergi verenler vermiyenlere nisbetle devede kulaktır, belki şehir nüfusunun yüzde on veya on beşidir. Buna mukabil sadaka verenler yüzde doksan ve belki de daha fazladır. Çünkü dilenciye dilencinin bile sadaka verdiği ara sıra görülen şeylerdendir ve bu itibarla «Sultanahmette dilenip Beyazıtta sadaka vermek» sözü sade mecazdan ibaret değil, bir hakikattır.

Kanunla kesilmiş borçlarından kaçanların, bunu vermemek için tahsildardan saklananların, ayıp ve rezaleti, haciz ve hapsi göze alanların dilenciye muntazam baç verdikleri her zaman görülen şeylerdendir. Şu halde o hangi kuvvettir ki, cemiyette mutlak aciz demek olan dilenciyi, kanun ve polis kuvvetine dayanan vergi tahsildarından daha muvaffakıyetli bir insan haline getirir?

Bu suale cevap verirken başta, insanlığın şerefine olarak, ilâhî merhameti zikretmek lâzımdır. Merhametin karargâhı hesap ve kitap bilmiyen ve bir çocuk gibi kolay kanan kalp, vazifenin yeri ise birçok hesapları olan kafadır.

Dilencinin kuvveti işte bu kalbe hitap etmesindedir. Mamafih hepsi bundan ibaret değildir. Dilenciye daha başka sebeplerle de para veririz. Bunlardan biri gösteriştir. Kendilerini iyi ve cömert adam tanıtmak için sadaka verenler yalandan abdestsiz namaz kılanlardan, yahut yerine göre gizli namaz kılarak kendini binamaz gösterenlerden az değildir.

İkinci sebep, bir kısım dilencilerin gözlerine kestirdikleri avı en yaman zamparalara ve en açıkgözlü polis memurlarına parmak ısırtacak bir muvaffakiyetle takip etmeleridir. Bunların en mükemmel nümunesi o kocaman at sineklerine benziyen kara çarşaflı çingene kadınlarıdır. Bunlar yalnızsanız «Allah tatlı canını», yanınızda kadın varsa «Allah kumru gibi hanımcığınızı bağışlasın» diye önünüzden, arkanızdan koşmıya, kolunuzu, eteğinizi çekiştirmiye başladıkları zaman ellerinizi kaldırıp teslim olmanızdan başka kurtuluş yolu yoktur.

Bir kısım dilencilere verilen para da sadaka olmaktan ziyade, bir nevi temaşa hakkıdır. Bir sokak başında bir toplantı görerek yaklaşırsınız, Bakarsınız ki, yerde bir sakat adam oturuyor, fakat görülmemiş bir sakatlık! Tanrı gûya çakı ile ağaç budar gibi kollarını, bacaklarını diplerinden tertemiz yontmuş, geriye bir kafa ile gövde bırakmış. Kadınlar, çocuklar, askerler, hattâ kelli felli büyük adamlar bir sakallı hacıyatmaz gibi yerde yuvarlanan bu biçareyi seyrediyorlar ve manajeri

olan adamın uzattığı tabak veya teneke kutuya mütemadiyen onluk veya kuruşluklar düşüyor. Demek ki, bu insana verilen sadaka sokak canbaz veya hokkabazına, yahut bayram çadırlarında seyredilen çifte kafalı buzağı veya sakallı balığa verilen parsa gibi bir nevi seyir hakkıdır.

* * *

Maamafih dilencinin vergi tahsildarından daha kolay para almasının bir sebebi de, toptan hesap faturası çıkarmaması ve vereceğinizi tamamile kendi ihtiyarınıza bırakılmış ufak ufak taksitlere bağlamasıdır.

Her gün önünden geçerken gazete alır gibi iki kuruş vermeyi itiyat ettiğiniz bir fakiriniz günün birinde bir aylık hakkı olan elli kuruşu hep bir arada istemiye kalksa kovacağınız, yahut önünden geçmemek için yol değiştireceğiniz muhakkaktır.

* * *

Dilencileri sokaklardan toplayıp düşkünler evine kapamak istiyen belediyecilerin bir saf nazariyeleri vardır. Onlar derler ki: «Halk nasıl olsa fakirler için sadaka vermiyor mu? Bunları rasgele ötekine berikine vereceğine hep birden düşkünler evi tahsildarına versin. Bu para ile de fakirler geçindirilsin.»

İdare adamları için ne saf bir düşünce ve ne affedilmez bir psikoloji hatası. Yani evinizde yemek yerken, uyurken, dişinize ilâç koyarken veyahut elektrik ve havagazı faturalarındaki fazlalık için kavga ederken kapıyı çalacaklar, çatık çehreli bir bay yahut geçkince bir bayan, size bir kâğıt uzatacak, siz de az çok bir yekûn teşkil eden bir parayı «Ben de sizi bekliyordum, buyurun» diye vereceksiniz. Düşkünler evindeki fıkaranın ekmek yemesi buna kalacak olursa, biçareleri Gandi gibi oruca alıştırmaktan başka çare kalmaz.

KARİKATÜR

★

TAKMA DİŞLER

Kaynana, yemekten sonra, sigarasını tellendirerek damadına:

— Şu takma dişleri çıkarınca öyle rahat ediyorum ki..

Dedi. Damat içini çekti:

— Dişleriniz gibi, keşke diliniz de takma olsaydı!

— O ne demek?

— Şey... dilinizi çıkardığınız zaman da biz rahat ederdik!

Adada bir otelin önünde adamın biri [Salamon!] diye bağırdı!..

Meyvaların Dili

Çilek = Azizim, bu gidişle, beni rüyada dişle!

Kiraz = Hasret çeken çileğe, beni haktan dileye!

Kayısı = Rengim altın sarısı, kıymetim de yarısı!

Şeftali = Beni alan bahtiyar, aramaz başka bir yar!

Erik = Öyle hor bakma, bayım, ben garip bir meyvayım!

Ayva — = Sen gelirsen bu yaz da, kalacağım Boğazda!

Armut = Beşer denen budala, armut diyor aptala!

Elma = Nasıl hele duruşum? Çok değil, yüz kuruşum!

Vişne = Kirazın vardır adı, vişnenin meşhur tadı!

Böğürtlen = Sen sormasan, yaramaz, beni kimse aramaz!

ÇALIP HALKI OYNATAN YENİ ZEN

Kunduracı — Çaldığım zurna
Zam yap hiç durma
Avcıyım ben bir
Müşteri turna!

İrat sahibi — Çaldığım sazdır
Önümüz yazdır
Sezonu beş yüz
Köşküme azdır!

Terzi — Çaldığım
Zaman t
Çabucak
Servetü

İstifçi — Çaldığım tanbur
Sataşma yan dur
İstifim oldu
Sırtımda kanbur!.

Kömürcü — Çaldığım zille
Ettiğim hille
Olurum zengin
Yemezsem sille!

Halk — Ooooh

...LERİN ÇİFTE TELLİSİ

[Malûm makama uygun okunacaktır.]
Güfte ve çizgi: Ramiz

...an

Toptancı — Çaldığım uttur
Yağla nohuttur
Biçare halk da
Buna mephuttur!

Dalavereci — Çaldığım neydir
İçtiğim meydir
Girsem de hapse
Adım hep beydir!

...im!..

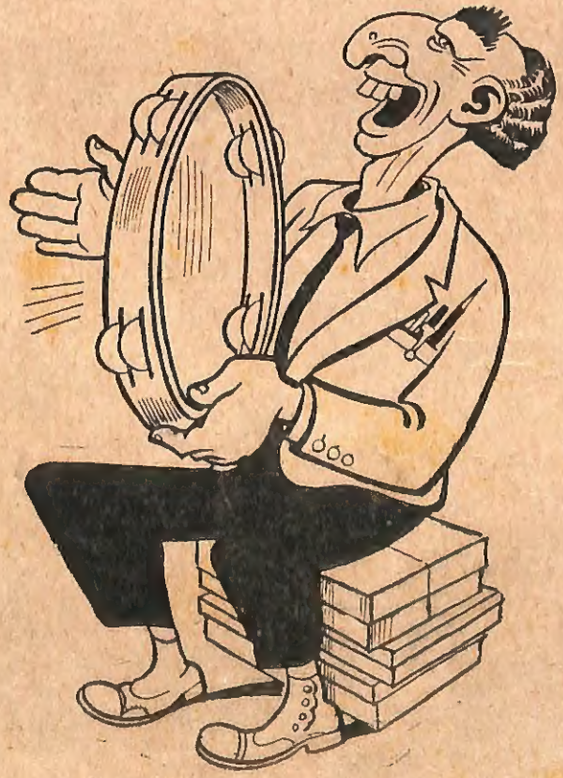

Manifaturacı — Çaldığım teftir
Adım Yaseftir
Artınca mallar
Keyfim de keyfdir

Bakkal — Çaldığım kanun
Kâh pirinç, kâh un
Etti de beni
Bir ayda Karun!

Bu da başka türlüsü

EV SAHİBİ, misafirine bahçıvanını methediyordu:

— Bilmediği çiçek, tanımadığı tohum yok... Bahçıvanlığı bırakıp işi doğrudan doğruya kitaba dökse bir haftada nebatat âlimi olur, çıkar!

— Haydi çiçekleri renginden, kokusundan biliyor diyelim... Fakat tohumu nasıl tanır?

— İnanmazsın, fakat hakikat böyle... İstersen çağır, sor!

— Burada mı?

— Tabiî burada... Vazifesine fevkalâde bağlı bir adam...

Ev sahibi balkondan: «Ahmet!» diye seslendi, bahçeden: «Buyurun!» cevabını aldı.

— Sen buyur, misafirle seni bekliyoruz.. işini bırak, gel!

Ev sahibi ile misafir, balkonda karşı karşıya içiyor, gülüyorlardı. Önlerinde janbonlar, diller, havyarlar, balık yumurtaları ile dolu bir tepsi vardı.

Biraz sonra Ahmet huzura çıktı. Ev sahibi:

— Seni çiçeklerden, tohumlardan imtihana çekeceğiz, Ahmet, dedi.

— Baş üstüne.

— Ben senin bilmediğin şey yok diyorum..

— Öyledir!

— Halbuki misafir bunu kabul etmiyor!

— İnandırmıya çalışırız.

Misafir söze karıştı:

— Sen her çiçeği, her tohumu bilir misin?

— Bilirim!

— Öyle ise söyle bakalım, şu avucumdakiler hangi çiçek tohumudur?

Misafir avucunu açtı, içinden öbür tohumlara benzemiyen siyah, küçük, yuvarlak taneler göründü..

— Bunlar mı?

— Evet, bunlar!

— Bunlara, adla sanla «Limonsuz gitmez» tohumu derler.

— Emin misin?

— Dinim kadar eminim.

— Bunlar ne zaman çiçek açar?

— Bir haftaya kadar..

— Demek ben sana bunları verirsem bir hafta sonra bana yetişmiş bir halde gösterirsin, değil mi?

— Ona ne şüphe!

— Öyle ise gelecek hafta ben buradayım, çiçekleri senden isterim!

— Baş üstüne..

Bahçıvan tohumları alıp uzaklaştı. Misafir ev sahibine dedi ki:

— Bahçavanın cahaletini gelecek hafta sana ispat edeceğim..

— Sahi mi?

— Göreceksin... O tohumlar çiçek açmıyacak!

* * *

Bir hafta sonra misafir, ev sahibini ziyarete geldi. Bahçıvanı çağırmak için hizmetçiyi gönderdiler. Salonda yalnız kaldıkları zaman, misafir dedi ki:

— Ona verdiğim tohumlar, kurumuş havyar taneleri idi...

— Sahi mi?

— Evet... Aptal herif, bunları çiçek sandı!

— İyi ettin bahçıvana. Burnu Kafdağında idi, biraz sürtünsün!

Bahçıvan karşılarına dikilmişti. Sordular:

— Nasıl, geçen haftaki tohumlar çiçek verdi mi?

— Verdi ya... Limonlukta sizi bekliyorlar!

HÜKÜMET GAYRİ MEŞRU KAZANÇ TEMİN EDENLERİ SORGUYA ÇEKİYOR:

— Sence kirli adamları nasıl temizlemeli?

— Adamakıllı ıslatarak!..

Hâkim — Servetinin hesabı?...
Soyguncu — Hesapsızdır efendim!..

BAYAN, yirmi yıllık kunduracısına uğruyor:

— Şöyle yazlık, hafif tertip, güzel bir iskarpin..

— Baş üstüne!

— Acaba kaça çıkar dersiniz?

— Güzel hatırınız için kırk bir lira.

— Bari kırk bir buçuk deyiniz de ben de bir maşallah diyeyim!

— Bu fiyatı eski müşterimizsiniz diye söylüyorum.. yoksa başkalarına elli iki liraya yapıyorum. Hem de beş, altı tane birden ısmarladıkları halde!

— Beş, altı iskarpini birden ısmarlıyan bahtiyarlar kim?

— Hiç birini tanımıyorum.. Yalnız verdikleri isimlere bakılırsa ya vurguncu karısı, ya muhtekir anası olacaklar... Yoksa üç yüz, dört yüz lirayı bir tahtada kim sayar?

— Peki öyle ise, kırk bir liradan benim iskarpini yaparsınız... Sizde ölçüm var.. Gelecek hafta alabilir miyim?

— Ne gezer, sayın bayan! Ne gelecek hafta, ne de gelecek ay... Atelyem siparişlerle dolu... Ancak size temmuzun ortasında iskarpininizi teslim edebilirim. O da güzel hatırınız için!

— Şu uğursuz vurgunculaların, muhtekirlerin piyasayı yükselttikleri kâfi gelmiyormuş gibi bir de yüksek fiyatla istediklerimizi almamıza mani olmalarına öyle kızıyorum ki!

— Hakkınız var, fakat elden ne gelir?

* * *

Bay, kırk yıllık terzisine baş vuruyor:

— Şöyle yazlık, hafif tertip güzel bir kostüm..

— Baş üstüne!

— Acaba kaça çıkar dersiniz?

— Güzel hatırınız için yüz yetmiş üç lira.

— Bunun hatır, gönül neresinde?

— Yeni müşterilerime iki yüzden yapıyorum... Hem de beş, altı kostüm birden ısmarladıkları halde!

— Kimdir bu eli açıklar?

— Hiç biri gördüğüm, bildiğim adam değil... Hepsi yeni peyda oldular. Altın kösteklerine, zümrüt yüzüklerine bakılırsa yeni zenginlerden olacaklar!

— Ne yapalım? Yüz yetmiş üç liradan benim kostümü dikersiniz... Sizde ölçüm hazır.. Gelecek hafta provaya gelirim, olmaz mı?

— Ne münasebet sayın bayım? Ne gelecek hafta, ne de gelecek ay... Atelyem siparişlerle dolu... Sizin güzel hatırınız için kostümunuzu temmuz nihayetinde teslim edebilirim..

— Allah şu musibetlerin belâsını versin... Hem piyasayi alt üst ediyorlar, hem de paramızla giyinmemize, kuşanmamıza mani oluyorlar!

— Hakkınız var.. fakat ne çare?..

Ortalığı bu kimlerden olduğu, nerelerden geldiği ve nerelerden kazandığı belirsizler kapladığındanberi kimsede hesap, kitap kalmadı: Kilosu otuz kuruşa satılan kabağın porsiyonu lokantalarda altmışla yüz arasındadır. İki yıl evvel üç yüz liraya güç kiracı bulan sayfiyeler bu sene bin beş yüze naz ediyor. Bizden köşe, bucak saklanan eşya, ancak, hantal vurguncunun ablak suratını görünce: «Ben buradayim!» diye meydana fırlayor...

Evlâtlarının zengin olmasını kuran analar, babalar, boş yere:

— Oku da doktor ol, mühendis ol, avukat ol, şöyle ol, böyle ol da cüzdanın para, pul görsün!

Diye nasihat etmesin... Zengin olmak için mutlaka okuyup yazmıya, adam olmıya hacet yok... Kısaca:

— Fırsatını bulunca vurguncu ol!

Desinler, kâfi... Nasıl olsa yeryüzünde, dün, bugün olduğu gibi, yarın da bir harbın patlıyacağı muhakkak... İş, o zaman bir köşeye yüz kilo çivi, iki top kumaş, bir balya tiftik saklamakta!

Boncuk

Heryerde Onlar

— Haydi öyle ise şu «Limonsuz gitmez» çiçeklerini görmiye gidelim..

— Buyurun!

Bahçıvan önde, ötekiler arkada, limonluğa girdiler.

— Hani bizim çiçekler?

— İşte.. cam saksının içinde!

Görünce hayretten ağızları açıldı: Billûr bir çanağın içinde sekiz on tane balık yavrusu, bir oraya, bir buraya, dolaşıp duruyordu!

Papağan

Yazan: Ragıp Şevki

— 38 —

Bir aralık Sadık ağa yine böyle sırası olanı çağırmıya çıkınca, yeldirmeleri içinden kokular saçan, yürürken üzerlerinde tatlı tatlı dalgalar husule getiren iki kadın içeriye girdi. İkisi de tıpkı birer ceylân gibi seke seke Hocanın karşısında yer aldılar.

Hoca başını kaldırınca, bu iki kıvrak, oynak kadınla göz göze geldi. İkisi de yerlerinde duramıyorlardı. İkide birde bir dizleri bükülüyor, bir tarafa doğru dalgalanıyorlar, sonra, omuzlarını titreterek öbür tarafa doğru akıyorlardı.

Hoca bir anda şaşırdı ve bir anda yine kendini topladı. Burnuna öyle güzel bir koku geliyordu ki, içinden: «Fesuphanallah!» diye söylenmekten kendini alamadı.

Kurşuni yeldirmeli kadın yüzünü biraz daha açarak, küçük pembe dilile kırmızı dudaklarını ıslattı:

— Efendim, ben bu hatundan davacıyım! dedi.

Hoca yutkunarak:

— Fesuphanallah! neden davacı imişsin bakayım! diye sordu ve gözleri bir anda parlayıverdi.

— Efendim, ben bu hatuna bayağı ip ısmarlamıştım. Şöyle (Birdenbire başındaki ipek baş örtüsünü hafifçe çekti, sırma saçlarını önüne doğru aldı ve kar gibi beyaz ensesi göründü) şu saçım gibi ince ince şeyler bükmiye başlamış. Yaptıklarını görünce kızdım, eğer böyle yapacaksa sözümden döndüm, yapmasın, versin paralarımı..

Kadın bu sözleri söylerken vücudünü öyle çarpıtıyor, gözlerini öyle süzüp açıyor ve başını öyle silkiyordu ki, Hocanın kalbi bir anda gümbür gümbür ötmiye başladı. İkide birde: «Fesuphanallah!» diye mırıldanıyor, yutkunmaktan boğazı şişiyordu. Hele bembeyaz enseyi, onun biraz altında bembeyaz omuz parçasını görünce yüreğinin atışı âdeta hızlandı.

Kadın sözünü bitirdiği halde Hoca gözlerini onun nazla, işve ile açılıp kapanan yüzünden ayıramamıştı, ancak Sadık ağanın öksürüğünü duyar duymaz kendine geldi ve:

— Suphanallah! dedi (dönüp öteki kadına baktı,. Aman yarabbi, ikisi de biribirlerinden güzeldi) sen ne buyurusun bakalım!

Siyah yeldirmeli kadın sesine güzel bir titreme vermiye ve hiddetli görünmiye çalışarak:

— Ne diyeceğim, dedi, halt ediyor.

— Aaa, vallâhi kabul etmem efendi hazretleri.

— Elbette, yalan mı söylüyorum.

— Yalan söylüyorsun.

— Halt ediyorsun.

— Sen halt ediyorsun.

— Aa, âşiftenin zoruna bak.

— Duydunuz mu Hocafendi, davacıyım, bana aşifte dedi.

Hoca bu iki dişinin hırçın bağrışmalarının altındaki güzel, harikulâde işveye karşı bayılacak gibi oldu.

— Canım, kuzular, hatuncuklar, nazeninler.. diye kekeledi, sonra birdenbire kendini topladı:

— Hişşşt, kendinize gelin, ne oluyor,. Sen sus, sen anlatmana devam et..

— Efendim, o bana ip ısmarladığı zaman konuşmuştuk. (Kadının yüzünde öyle tatlı çizgiler beliriyordu ki).. O bana dedi ki (elini yeldirmesinden çıkardı) işte şu parmağım kalınlığında çamaşır ipi istedi, yoksa (birden bire yeldirmeden omuz başına kadar sıvanmış olan fildişi gibi bembeyaz, nefis kolunu çıkardı), yoksa bileğim kalınlığında kendir bükmek delilikti.

Nasrettin Hoca bu, üzeri çok ince, çok küçük ayva tüyleri ile sıvanmış olan bembeyaz, nefis kolu görünce, baygınlığı büsbütün arttı, gayri ihtiyarî: «Allah!» diye inledi. Fakat Sadık ağanın öksürüğü de bir türlü kesilmiyordu.

Gözleri, kendisine gülerek, kırılarak, dökülerek bakan bu iki kadının gözlerinde olduğu halde yorgun ve bitkin mırıldandı:

— Kuzularım, haydi uzlaşın, barışın da ben de rahat edeyim! dedi.

Kadınların ikisi de, yine kırılıp dökülerek, yine gözlerini açıp süzerek, yine penbecik dillerile dudaklarını ıslatarak güldüler:

— Aa, biz barışırız ama..

— Haydi, haydi... (Hoca sivah yeldirmeliye döndü) Sen de ipleri biraz kalınca tut, okadar inceltme ki, Hocanızın gönlü gibi üzülüp büzülmesin!

— Aaa, siz hiç merak etmeyin kadı efendi..

Hoca sırtını duvara vererek iki kadının arkalarından derin derin bir «oh!» çekerek baktı. Sanki bütün kâinatla dövüşmüş de, böyle bitap düşmüştü. Aman Allahım, o ne koku, o ne ense, o ne kol... Ooof! kadılıkta böyle ateşlere de yanmak varmış meğer...

Sadık ağa bir takım homurtularla kadınları dışarı çıkardıktan sonra dönüp Hocanın yanına geldi:

— Efendi hazretleri, bu hatunları siz bilmezsiniz, bunlar Sivrihisarın gülleridir.

— Beli.. beli..

— Ama o çeşit güller değil, nam vermiş aşiftelerdir. Sizi de ele geçirip hakkınızdan gelmek dilerler.

— ... (Hoca içinden: «Ah nerede o günler?» diye düşündü).

— Bunlara aldanmayın, masut dava değil, işve..

— ... (Hoca: «Ama ne de işve.. kurban olurum!» diye düşündü).

— Karşınızda kırıtıp durdular, işvelendiler, açılıp saçıldılar.

— Ahhh!.. hadi bakalım fazla deşme Sadık ağa... Çağır başkalarını...

Bu sefer içeriye Sivrihisarın iki kodamanı girdi: Kurtoğlu ile Sencer Başe..

Kurtoğlu davacı idi: vaktile babasından kalma bir bağı varmış, bu bağda gayetle güzel üzümler yetişirmiş, komşusu Sencer Başenin bağı ise verimsiz kısır bir şeymiş. Geçen ay

ELDEBİR

İsterse gitsin bahar, gelecek yaz elde bir;
Taze çilek olmazsa körpe kiraz elde bir.

Ismmıştık bütün kış odun, kömür sözüyle,
Yazın da buz yerine yıldız, poyraz elde bir.

Bağlarda, bahçelerde dem sürmiye bakalım,
Bir günaha girersek namaz, niyaz elde bir.

Gam değil, düşmesem de vefalı bir güzele,
Yakamı bırakmıyan o düzenbaz elde bir.

Güç olursa taşınmak Heybeliye, Burğaza,
Bir vapura bin, dolaş: güzel Boğaz elde bir.

Dönüşte ağır başlı bir esmer bulmasan da,
Ne zarar var, sarışın bir yaramaz elde bir.

Plâjlar örtülüyse sinemalar hazırdır,
Eğlenmek istiyene caz yoksa saz elde bir.

Ceza görmüş, görmemiş muhtekirler, bana ne
Anbara yığdıkları yağ, pirinç, gaz elde bir.

Benim cezam onlardan ziyadedir, muhakkak:
Salatasız cacıkla yağsız piyaz elde bir!

Ne hacet var fikrini açıkça söylemiye?
Hemen fikrin olsun da teşbih, mecaz elde bir!

ÇAMDEVİREN

lar içinde şiddetli bir yağmur yağmış, sel olmuş, Kurtoğlunun bağını basan sular, oradan Sencer Başenin bağına inmiş. Sular çekildikten sonra Kurtoğlunun bağı kurumuş, buna mukabil Sencer Başenin bağı bir gelişmiş, bir gelişmiş ki... Üzümler nah böyle ceviz tanesi halinde, kokulu, lezzetli çıkmış... Şimdi Kurtoğlu Sencer Başeyi büyücülükle, bağının bereketini çalmakla itham ediyor, hakkının iadesini istiyordu.

Nasrettin Hoca bu davanın esasını zoru zoruna dinledi, Sencer Başe ise, böyle şeyin büyü ile, tütsü ile olamıyacağını, Allahın rahmeti sayesinde vukua geldiğini anlatıyordu. Bir aralık her ikisi arasında şiddetli bir münakaşa baş gösterdi. Fakat Hoca bunu çabucak bastırdı:

— Davanız gerçekten karışık, hele bir istirahat edip de salim kafa ile görüşelim. Yarın sabah erkenden sizin işinize bakarız! dedi, ikisini de savdı, bekliyenlerden bir ikisinin davasını da ertesi güne bıraktı.

O iki aşifte, o iki şeker pare Hocayi perişan edip bitap bırakmışlardı. Kokuları hâlâ burnundan gitmiyordu. Oruç da buna inzimam edince Hocanın sersemliği büsbütün artmıştı. Kalkıp evin yolunu tuttuğu zaman bile o bembeyaz ense ile o fildişi kadın kolunu bir düziye düşünmekte devam etti.

Kapıyı Atike hatun açtı, suratı asık, kaşları çatıktı. Sadık ağanın elinden şalvar paketini aldıktan sonra hiç konuşmadan merdivenlere doğru yürüdü.

— Arkası var —

İlân ve beyan ederim ki :
CİLD GIDASI OLAN
BU BİOCEL CİDDEN
ŞAYANI HAYRETTİR

Cildin yemek iktidarında olduğunu ispat ediyor.

Doktorum, bu hususî cild gıdasında mevcut olan Biocel'in büyük bir itina ile seçilmiş genç hayvanlardan istihsal edildiğini söyledi. Biocel cildin derinliklerine nüfuz ve genç, taze ve açık olmak için kendisine lâzım olan gıdayı temin eder. Meşhur bir Viyana üniversitesi profesörü tarafından keşfedilen bu BİOCEL (penbe renkteki) Tokalon Kremi terkibinde tam cild ensacını beslemek için icap eden miktarda mevcuttur. Akşamları yatmazdan evvel bu kremi ve sabahları da (beyaz renkteki) Tokalon Kremini kullanınız. Üç gün zarfında teninizin gayri saf maddelerinden, yüzünüzün zayıflamış ve gevşemiş adalelerinden kurtulmağa başladığını göreceksiniz. Viyana Üniversitesi hastanelerinin birinde Prof. Dr. Stejskal tarafından 55 ile 72 yaşlarındaki kadınlar üzerinde yapılan tecrübeler neticesinde yüz buruşukluklarının altı hafta zarfında kaybolduğu sabit olmuştur

SABAH AKŞAM

Neosterin ile
gargara Yapınız
AĞIZ BOĞAZ ve
DİŞLERİ TEMİZLER
Ağrılarını Geçirir
HER ECZANEDE BULUNUR

Tombul Teyze Albümü

Büyük ve kıymetli üstadımız karikatürist **RAMİZ**'in **TOMBUL TEYZE** albümünü aldınız mı? Şöhreti Türkiye hudutlarını çoktan aşan, ve Balkan memleketlerinin tâ ötelerine, Avrupanın her tarafına yayılan sevimli **TOMBUL TEYZE**'nin bu albümü en seçme karikatürlerle dolu oldu u halde herkesin kütüphanesinde yer aldı. Bugünkü şerait dahilinde bir daha basılmasına imkân olmıyan bu emsalsiz eserden muhakkak surette birer tane edininiz. **TOMBUL TEYZE**'nin 64 adet güzel kompozisyonu karşısında saatlerce gülecek ve eğleneceksiniz. Fiyatı her yerde yalnız 25 kuruştur. Bütün bayilerden, müvezzilerden, veyhut (KARİKATÜR) idarehanesinden tedarik edebilirsiniz. (25) kuruşluk posta pulu mukabilinde adresinize derhal gönderilir.

RADYOLİN

SABAH ÖĞLE AKŞAM

Her yemekten sonra günde üç defa muntazaman dişlerinizi fırçalayınız

NEVROZİN

NEVRALJİ, KIRIKLIK VE BÜTÜN AĞRILARINIZI DERHAL KESER.

İcabında günde 3 kaşe alınabilir. TAKLİTLERİNDEN SAKININIZ. Her yerde pullu utuları ısrarla isteyiniz.

Karikatür

TOMBUL TEYZE ÇAYIRDA:

Uğur böceği — Uğurlar olsun, pek yorgunsun nereden nereye?
Mayıs böceği — Devri âlem seyahatı yapıyorum, görmüyor musun?!...